

STERAVOND MAART 1958

INLEIDING

28 maart 1958

Goedenavond vrienden.

Deze avond is wederom Steravond. U weet, dat deze avonden sterk verschillen van onze gewone bijeenkomsten. De meesten van jullie zijn ongetwijfeld op de hoogte van wat een Steravond betekent. Telkens weer hetzelfde te herhalen, te spreken over de magie van een avond als deze en al wat daar bij te pas komt, wordt op de duur ook wel een klein beetje te vervelend. Er zijn zoveel andere onderwerpen, die op een avond als deze eveneens onze aandacht vragen. Wij zeggen nu wel heel gewoon Steravond, maar wat ligt daar nu wel allemaal achter verborgen? Laat mij allereerst trachten u een beeld te geven van onze groep; een beeld ook van ons streven en werken.

Op het ogenblik kan de geestelijke aanhang van de Orde met tienduizenden worden geteld. Dat is niet veel. Wij zijn een betrekkelijk kleine groep temidden van vele andere groepen. Dit zou ongetwijfeld een nadeel betekenen, wanneer niet grotere krachten zouden bestaan, die ons met die andere groepen toch weer samen binden in een groter verband.

Achter alle dingen, die in het heelal bestaan, ligt voor ons allen steeds weer het grote raadsel van ontstaan en leven. Men tracht dit probleem op te lossen door te zeggen: God. Die God ziet men als een persoonlijkheid. Die God ziet men als iets, wat men benaderen kan. Op aarde definiëert men dan ook Zijn eigenschappen in vele verschillende termen. Wanneer je langere tijd bewust hebt geleefd, wanneer je ook de vrijheid kent van de sferen, wordt dat beeld (van God) toch wel een beetje anders. Je gaat (Hem) zien als een kracht, die ongetwijfeld ook de kentekenen van een persoonlijkheid vertoont, een kracht, waar ook wij bepaalde eigenschappen aannemen. Deze kracht is echter voor ons in de eerste plaats wel kenbaar in een reeks van wetten. Daarom spreken wij dan in de eerste plaats over kosmische wetten en kosmische wetgeving. Deze wetten zijn het vooral, die ons aan het denken brengen. Wij moeten ons nu eenmaal een beeld zien te vormen van het heelal, een beeld ook van onze eigen beweegredenen, die ons daarbinnen doen streven. Elke groep vindt zo een doel op zijn eigen wijze. Elke groep meent, dat een bepaalde wet de belangrijkste is. Dat is geen verschil van mening in de werkelijke zin van het woord, maar in de eerste plaats wel een voor jezelf bepalen welke wet op het eigen leven de meeste invloed heeft.

Voor ons is deze wet de wet van de kosmische liefde. Zij komt in het christendom tot uiting in de wet van de naastenliefde, in de regel, die Jezus ons steeds weer voorhoudt: "Bemin uw naaste gelijk uzelf." Aan de andere kant vinden wij deze wet echter ook terug in de leer en uitspraken van vele groepen, die ons steeds weer toeroepen: "God is liefde". Wij menen, dat werkelijke naastenliefde moet beginnen met een zelfstandig streven de wereld op de juiste wijze te erkennen. Wij sluiten ons dan ook gaarne aan bij de grote groeperingen, wiens streven het is de Goddelijke wetten tot uiting te brengen in de sferen en op aarde.

Daarnaast bestaat er voor ons toch wel een punt, dat voor ons bijzonder belangrijk is. Wij hebben dat verdraagzaamheid genoemd. Niet de weerloze verdraagzaamheid, waarmee je het leven alleen maar ondergaat, maar de actieve, de positieve verdraagzaamheid van iemand, die weet, dat hij zich bevrijden, verzetten kan, maar eerst overweegt, of dit de moeite wel waard is, of dit in overeenstemming is met al, wat het leven uiteindelijk te bieden heeft. Zo is onze groep dan in het bijzonder gaan samen werken met verschillende groepen, waarvan op de aarde wel het meest bekend is de overkoepelende "Witte Broederschap". Men moet niet denken, dat wij het nu ook allen over alles eens zijn. Integendeel. Ook bij ons kan vaak een verschil van mening bestaan. Ook bij ons hebben sommigen een andere visie omtrent de weg, die soms gevolgd moet worden. Wij zijn geen monotone eenvormige massa. Onze groep bestaat uit individuen, ja, misschien mag ik wel zeggens individualisten, wezens, die voor alles er naar streven zichzelf te zijn, die de gehele weg van het leven zien als een zelf voorwaarts gaan, een zelf-bereiken, een zelf-dragen, ook van de verantwoording. Die verantwoording gaat verder dan alleen maar het eigen "Ik", het eigen bestaan. Wij zijn deel van een grote kosmische wereld, deel van een

Goddelijke Kracht, zoals u, zoals al, wat er bestaat. Zoals die automobilist, die juist nu op het nippertje een ernstige aanrijding voorkomt; zoals de jonge lui daar, die, schuilende voor de regen, hun straatslijperijen (hanggedrag?) bedrijven in een overdekte galerij. Dit zijn allen delen van God. Wij mogen niet toelaten, dat deze delen uit onwetendheid voor langere tijd ten onder zouden gaan. Onwetendheid kan n.l. het leven van mens en geest zo beperken, zo benepen maken, dat je zou huilen, wanneer je ziet hoe lang die weg is die nog voor hen ligt, wanneer je beseft hoe moeilijk en zwaar zij het zichzelf hebben gemaakt.

Daarom is het, dat onze groep langs vele verschillende wegen ingrijpt. Wij zijn, zover het ons mogelijk is, universeel. Voor ons geen scheiding in godsdiensten, in rassen en volkeren, geen grenzen. O, wij zijn geen wereldburgers. Vergist u niet. Wij geven gaarne toe, dat die dingen op aarde bestaan en misschien wel moeten bestaan. Maar voor ons mogen deze waarden niet gelden waar ons een weg wordt geboden om te spreken, om door onze invloed ook anderen te bewegen mee te werken, aan de opbouw van een grotere en betere wereld; daar zijn wij.

Wij kennen geen politiek. Voor ons bestaat er geen enkele reden verschillende belangengroepen tegen elkaar uit te spelen. Voor ons bestaat er maar één waarde, die werkelijk belangrijk is: bewustwording, die moet worden vastgelegd. Zij moet a.h.w. in het leven van de wereld worden gefixeerd, vastgelegd, in uw wezen, zowel als in onszelf. Vandaar onze poging deze avond om ook u iets te doen beleven van de grote Krachten. Dit gelukt ons zeker niet altijd, u zelf moet één kunnen zijn (met) ons, anders gaat het niet. Wij mogen u onze kracht niet in- trechteren, wij mogen het bewustzijn, dat daarmee gepaard gaat niet in u werpen zonder meer. Het zou uw ontwikkeling kunnen storen. Het is onze taak juist te zorgen, dat u veilig bent, zelfs indien wij de grootste krachten van het Al zouden ontketenen. Dan nog zult u veilig moeten zijn in uw eigen persoonlijkheid, in uw eigen denken en streven. Wij hebben de wereld en de Schepping lief. Niet zo maar, omdat wij haar mooi vinden bv., maar omdat wij voelen, dat deze Schepping juist ons leven betekent; zonder die Schepping geen bewust bestaan. Zonder vervolmaking in het bewustzijn van de Schepping, geen vervolmaking van het vreugdig ervaren, dat in de sferen reeds nu voor ons bestaat.

Zo zijn wij een tocht over de wereld begonnen. Volgens menselijke berekening was dat overigens al betrekkelijk lang geleden. Onze stemmen zijn al gehoord ten tijde van de Albigenen. Wij hebben met vele anderen mede getracht de geschiedenis van de mensheid te vormen en te beïnvloeden. Soms heeft men ons engelen genoemd, vooral wanneer wij spraken in de kloosters. Ook noemde men ons wel demonen, vooral, wanneer wij trachtten in een buitenkerkelijke gemeenschap uiteen te zetten, wat de ware taak van de mens is. In alle landen hebben wij getracht ons uit te breiden. Toen kwam de wonderlijke tijd van het eerste spiritisme. U hoeft zeker geen spiritisten te zijn. Wees liever rustige en gelukkige mensen, maar voor alles mensen met een levensdoel: met een vaste overtuiging. Voor ons echter betekende dit erkennen van fenomenen op aarde als veroorzaakt door de overgegangene geest, een mogelijkheid om juist en met minder misverstanden in de wereld te kunnen ingrijpen.

In 1890 begon onze eerste groep op spirituele basis aarzelend zijn werk. Dat was overigens in Amerika. In 1910 werkten al verschillende groepen over heel de wereld. De vorm van trance-werk, zoals u dit thans kent, was dit echter nog niet. 1919: Het einde van de eerste wereldoorlog vond ons o.m. hier in Nederland, waar wij ook hier een mogelijkheid hadden gekregen om op eenvoudige wijze onze beginselen uit te dragen. Sindsdien is er geen stilstand geweest. Steeds zijn wij verder gegaan.

Het is een wonderlijk en vreemd beeld, wanneer ik het werk van onze Orde thans overzie. Wij zijn nu de kern van een geheime groepering, van een heimelijk beoefende denkwijze, van een buitenkerkelijk geloof, in verschillende landen achter het ijzeren gordijn. Onze stem noemt die van een profeet ergens nabij de Himalaja's. Wij leiden een z.g. religieus-spiritistische kring met boeddhistische inslag in Bangkok. Wij spreken voor een groep nogal belachelijk gemaakte denkers en idealisten in Buenos Aires. Er is een groep, die verdraagzaamheid predikt in het Randgebied nabij Johannesburg. Waarom zou ik u eigenlijk alle plaatsen, waar wij werken, opsommen? De stem der Orde klinkt in vele talen. De groeperingen, waarmee zij werkt, dragen echter stoffelijk niet dezelfde naam. In de moderne politieke verhoudingen zou een internationale eenheid zeer gevaarlijk voor de stoffelijke leden kunnen zijn. De band tussen deze groepen bestaat in de geest, niet in de stof. Wanneer wij al een enkele maal een uitbreiding van een deelgroep over grenzen toelaten, dan wordt dit altijd toch weer zó gedaan, dat wij menen hieruit geen staatkundige verwickelingen of stringen van ons werk te kunnen ervaren.

Het is hard werken geweest, vooral de laatste 50 jaren. Wilt U een voorbeeld? De ongeveer 1900 werkers van onze groep, die een direct contact met deze aarde zoeken, hebben in het afgelopen jaar - gemakshalve gerekend van Pasen tot Pasen - o.m. 9327 séances geleid. Zij inspireerden ten dele 132 boekwerken in zes verschillende talen. Zij hadden deel aan inspiratief werken van kunstenaars in tenminste 800 gevallen. Op geneeskundig gebied werden vele pogingen gedaan om aan mensen hulp te verlenen. Alleen voor dit jaar omvat dit werk op uw wereld ruim 13.000 patiënten. Daarbij werd in meer dan 8.000 gevallen een goed resultaat geboekt. Bij enkele anderen was het bereiken van een gedeeltelijk resultaat mogelijk; ongeveer 20% bleek echter niet van onze zijde uit te helpen. Persoonlijk advies - vooral geestelijke bijstand - werd gegeven aan degenen binnen de groepen, die hierom verzochten. Dit jaar werden daarbij ongeveer 1900 gevallen behandeld.

Ik noemde echter nog niet ons werk in lagere sferen. Ik sprak nog niet over ons streven om zelf tot een hoger bewustzijn te komen en al, wat daarmee in verband staat. Ik heb u niet genoemd de samenwerking met andere groepen, onder wier auspiciën vele van onze sprekers bovendien nog deel hadden aan vele anderen bijeenkomsten.

Onze groep moge dan klein zijn, zij werkt intens. Want alle leden, individualisten als zij al zijn, hebben toch één gezamenlijke gedachte, één gezamenlijk geloof. Zonder verdraagzaamheid, zonder een samenwerken tussen geest en stof op alle gebied is er geen mogelijkheid wereldvrede te houden, geen mogelijkheid de mensheid snel op te heffen tot de nieuwe fase, de periode, waarin het menszijn tot een werkelijke zegen wordt. Dus niet, zoals tot nu toe, te sterk overschaduwde door leed en onbegrijpelijke tegenstellingen.

Men heeft ons wel eens voorgeworpen, dat wij dit enigszins egoïstisch doen. Ik wil dit graag toegeven. Uiteindelijk is uw leven ook ons leven. Onder ons zijn er immers, die nog op aarde terug zullen moeten keren. Uw leven is ons leven, want ook, wanneer wij niet tot de aarde moeten terugkeren, zijn wij toch ten dele afhankelijk van het harmonische denken, van het samengaan in de geest, van dit samenwerken in geestelijke krachten, voor onze verdere bewustwording. Daarom zijn wij één, daarom denken en streven wij op deze wijze, daarom ook beleggen wij - naast de gewone séances - Steravonden.

Het klinkt ietwat als de naam van een radioprogramma, het draagt in zich de suggestie van een rally. Een rally is een samenkomen uit verschillende streken op een bepaalde plaats, terwijl men bovendien aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. Voor u is dat misschien ten dele waar. Voor ons echter is dit wel zeker een waarheid. Wanneer zo dadelijk de incantatie klinkt, de instraling en zegening plaatsvinden, komen al onze geestelijke vrienden samen. Niet alleen onze groep is er, maar een ieder, die maar kan, is aanwezig.

Rond de plaats van inzegening wordt een cordon getrokken, opdat geen enkele geest, die kwaad zou willen, zijn invloed zal kunnen doen gelden. Daar, waar kwaad in de mensen woont, trachten wij het uit te drijven, of althans tijdelijk in te kapselen; want dit betekent voor ons de stoffelijke uitdrukking van iets, wat wij in de geest steeds weer ervaren.

Het is gemakkelijk met grote namen te schermen. Men spreekt over de meesters, over Jezus, over al die anderen groten, die op aarde en voor de mens steeds weer een mogelijkheid tot nieuwe bewustwording betekenen. Ook zij zijn ongetwijfeld met ons. Want ons doel is hetzelfde. Belangrijker dan alles is toch wel de Goddelijke kracht, waaruit wij leven, de kracht, waarin wij bestaan. Dit is de Goddelijke kracht, die ons altijd omringt, maar waaraan wij veel te weinig denken. Het is een kracht, die ons vaak voorbij gaat, want zij is zo gewoon, want zij is er immers altijd geweest? Hoe vaak denkt u, vrienden, eraan, dat hier en elders, nu en te allen tijde de levende kracht rond u is? Hoe vaak denkt u eraan, dat datgene, wat de sterren geboren doet worden, nu ook leeft in uw eigen harten en dat u zonder dit niets een zou kunnen bestaan? Ik weet het. Wij vergeten het al te gemakkelijk. U, maar ook wij. Het is zo gewoon. Juist omdat wij dit zo gewoon vinden, leren wij maar al te weinig ook te putten uit deze kracht.

Toch is het leven, het bestaan, ons zonder twijfel niet alleen maar gegeven om zo maar zonder meer op onze eigen weg voort te ploeteren. De Goddelijke wetten hebben niet zo maar zonder reden de gelegenheid gegeven aan iedereen om te putten uit de kracht Gods en wel ten volle. Ik mag u misschien herinneren aan Jezus, Die Zijn leerlingen vertelde, dat een waar geloof alles mogelijk maakt, ons alles kan doen volbrengen. Voor ons is dit, wat wij op deze avond doen, een soort akte van geloof. Het is een ogenblik uitgrijpen boven de alledaagse zorgen en werkjes, waarmee wij normaal bezig zijn. Het is een ogenblik van ons bezinnen op die Goddelijke kracht. Het is een ogenblik (van) uitreiking door middel van aanroeping en ritueel tot het Licht, dat ergens in ons verborgen is. Op een dergelijk ogenblik proberen wij - en heel vaak lukt ons dat -

om die kracht zo actief in de wereld te stellen, dat er iets meer Licht en vrede is, ook voor degenen, die niet aanwezig zijn. Licht, dat evenzeer uitreikt naar hen, die in de duistere sferen zijn als naar hen, die op dit ogenblik misschien geboeid naar een film of televisieuitzending kijken. Evenals degenen, die in suffe verveling achter hun krantje de rest van de avond vergapen.

Het gaat niet alleen om u of ons, dat moet u goed begrijpen. Die kracht roepen wij niet alleen op om haar neer te leggen in een paar sieraden. Het gaat ons om de wereld, om het leven zelf. Het gaat ons hier om het wonder van bewustzijn, dat de Goddelijke krachten actief doet worden in de wereld, hen actief doet worden ook in de sferen, opdat eindelijk bekrompenheid en eenzijdigheid verdwijnen; opdat geest en mens een inzicht gewinnen in de waarheid; opdat alle geest uiteindelijk in zal kunnen gaan in de sferen, waar Licht is en vreugde.

Zo een ogenblik van gezamenlijk beleven gaat echter snel voorbij. Tè snel. Een kort ogenblik in een samenzijn van een uur tot anderhalf uur en het is weer voorbij. U gaat naar huis, wij nemen onze taak weer op. Het is al haast vergeten. Ik weet wel, dat wij ongeveer eens per drie weken ergens in de wereld een soortgelijke plechtigheid hebben. Dat is nog te weinig. Meer moet er zijn. Daarom stralen wij deze sieraden, deze draagtekens in. Daarom trachten wij daarin meer blijvend iets van de spanning, van het Licht vast te leggen, wat wij maar voor een kort ogenblik tesamen kunnen beleven. Deze voorwerpen worden daardoor niet - denkt u daar vooral aan - tot een soort talisman. Zij worden niet tot voorwerpen, die nu wonderen doen. Wel zijn het stukken metaal die nu geladen zijn met een permanente kracht. Iets, wat voortdurend een herinnering is aan deze eenheid van geest en stof met de Goddelijke kracht, tot de mens in zijn onbegrip misschien deze waarde hierin vernietigt. Het is niet alleen maar een herinnering om verdraagzaam te zijn. Het is meer de kracht, die ons steeds weer zal doen grijpen naar het grote in ons, naar hetgeen ons de verdraagzaamheid mogelijk maakt. Een kracht, die voor alles, steeds weer in ons tracht te wekken een vol begrip van naasteliefde.

Niemand kunnen wij dwingen in deze dingen te geloven. Misschien dat er ook hier vanavond iemand tussen zit, die zo dadelijk zegt: "Wat een humbug, wat een komedie!" Dan spijt het ons zeer, dat wij zo een persoon niet hebben kunnen bereiken. Maar wij doen dit als een soort bevestigen van ons geloof en ons vertrouwen. Wij geloven in een Almachtige God; wij geloven in de krachten van die God, steeds rond ons aanwezig, ons bijstaande steeds, wanneer dit nodig is. Wij doen dit op deze wijze, krachtens ons weten omtrent magische en esoterische wetten. Op het gevaar af dat ik u verveel wil ik u daarover toch nog enkele dingen vertellen.

De magische wetten vertellen ons, dat er sympatische werkingen bestaan. Dit betekent, dat, wanneer er een kracht is, die weerklank kan vinden in een andere kracht, zij hierdoor tussen beiden een zekere gelijkheid doet ontstaan. Verder vertelt de magie ons, dat, zodra de eerste gelijkheid - harmonie - bereikt is, de originerende kracht in staat is een snelle groei en grote groei van alle in beide aanwezige waarden te bevorderen, ongeacht de eigen toestand van de tweede - dus niet originerende kracht. Wanneer wij in éénklank zijn met iets, dan kunnen wij ons wezen daarin uitdrukken. Wanneer wij echter tot éénklank komen met iets, wat sterker is dan wij, dan kunnen alle krachten daarvan, zover zij in ons bestaan - zelfs indien slechts rudimentair - zich in ons openbaren. De wit-magiër maakt van deze regel gebruik door zich open te stellen voor de zogenaamde Lichtende kracht. In meditatie verzonken, verstard in contemplatie misschien, tracht hij een toestand te bereiken, waarin de eigen redelijkheid voor een ogenblik wegvalt, om daarvoor in de plaats een ogenblik te vinden van een intens beleven van de Goddelijke kracht en het Goddelijke Licht. Wanneer hij uit die toestand terugkeert, is hij met kracht geladen. Herinnert u zich het verhaal over Mozes, die van de berg komt? Zijn gelaat straalde als de zon. Hij moest zijn aangezicht verbergen achter een sluier, opdat het volk niet verblind zou worden. Zover zullen wij hier het wel niet brengen. Maar iets van dat Licht kunnen wij misschien wel verwerven.

De esoterie zegt ons ook, dat de kern van elke mens de Goddelijke vonk is. Een andere term voor de bekende waarheid: God leeft in u. Dan is echter wat rond ons bestaat, slechts een tijdelijke scheiding van de oerkracht. Ook dit kan men in de regels van de esoterie vinden. Wanneer wij voor een ogenblik ons wezen in contact kunnen brengen met de Goddelijke kracht, zoals wij die nu nog buiten ons menen te erkennen, zal ook de Goddelijke kracht in ons ongetwijfeld tot grotere activiteit, tot grotere werkzaamheid komen. Ook daarom ons zoeken en smeken op een avond als deze. Alle dingen, die in de magie worden gebruikt, zijn feitelijk symbolen. Dat is ook wel nodig, want het symbool is in de eerste plaats het kortschrift van het gevoel. Daarin worden waarden uitgedrukt, die men met woorden niet eens kan omschrijven. Daarin kan een geloof worden weergegeven, dat ver reikt buiten het redelijke. Ook dergelijke symbolen zult u op een

avond als deze hier vinden. Om u deze symbolen iets duidelijker te doen zien en begrijpen, hebben wij dan ook gemeend een spreker te moeten verzoeken u dit vanuit zijn standpunt te verklaren. Ik hoop, dat u ook hem dezelfde welwillende aandacht zult willen geven, die u mij hebt geschonken.

Goedenavond.

VOORBEREIDING

Goedenavond vrienden.

De symboliek, die wij kennen en gebruiken, is - zoals vorige spreker zo juist opmerkte - een poging om ons innerlijke weer te geven. Er zijn dan ook symbolen, die praktisch overal op aarde gelijkelijk worden gebruikt.

De oude Indianen rookten de vredespijp. Daarbij werd plechtig in de vier windrichtingen de rook uitgestoten. De priesters, die op de tempelbergen stonden in Mexico, wendden zich naar vier zijden en spraken hun zegen, oproep, hun zoeken naar de God ook, steeds uit in vier richtingen. De Egyptenaren, meesters in de magie, kenden een beeld, waarvan de blik zich in vier richtingen tegelijk wendde. Zelfs in Indië wordt de Drie-eenheid weergegeven met vier aangezichten. Vier is het getal van de lage wereld. Het gebaar, dat deze wereld uitdrukt, is steeds weer een weergave van alles, wat er in deze wereld van u bestaat.

Wij kennen echter ook het symbool van het Alomvattende. Telkenmale weer vinden wij daarvoor de cirkel. Of deze nu wordt gegeven in de gedaante van een Midgaardslang (monster uit de Noordse mythologie; red), die zich om de wereld strengelt, dan wel als de cirkel, die de zon weergeeft, of het de magische cirkel van de bezwering is, dan wel de schijf, die men Isis doet dragen, telkenmale is zij symbool van de oneindigheid die begrensd is in zichzelf.

Wanneer wij het getal vier met de oneindigheid combineren en zo ons trachten onze eigen wereld voor te stellen als een volkomen deel van de oneindigheid, zo krijgen wij het kruis, dat in de cirkel staat. Het kruis in de cirkel tekent mensheid en leven als gevangen in de oneindigheid, tevens deel daarvan zijnde. Zo wint het kruis voor ons aan belangrijkheid. Zo trachten wij uit het kruis weer te geven de richting, die wij zoeken. Al snel wordt het kruis ons dan ook tevens tot symbool van stoffelijke waarden. Het geeft aan de breedte - horizontaal -, waarin het bewustzijn zoekt; de diepte, waaruit het wezen opstijgt - geboren in chaos - ; en de bewustwording, waarin (hij) komen wil tot eenheid met Al.

Deze symbolen spelen ook, in wat wij deze avond zullen doen, een zeer grote rol. Ook de gebruiken van de mensen hebben het hunne ertoe bijgedragen. Ongetwijfeld kent u het gestaffelde kruis, dat ook wel Jakobsstaf wordt genoemd. Enige tijd diende het als navigatiemiddel. Ook dit kruis zult u vaak zien gebruiken. Want ook dit heeft symbolische inhoud. Vanuit menselijk standpunt gezien heeft de mens niet slechts één lichaam, maar meerdere. Niet slechts kan hij één wereld de zijne noemen, maar hij bestaat in meerdere werelden, want zijn wezen is, vanuit de stof gezien, niet één, maar vele. In hem leeft de vreemde wereld, die beheerst wordt door de gedachte, het astrale. In hem leeft ook de wereld, waarin de gedachte zelf zich openbaart. In hem leeft de wereld van de geest, die de sferen kent. De geest, die de kracht kent en de geest, die boven het Licht uitstijgend, grijpt naar de bron van alles. Elk van deze werelden houdt een mogelijk bereiken in, een vlak van bewustzijn, dat kan worden aangegeven door een horizontale balk. Het is, alsof wij een boom bouwen, waarvan tak na tak een weergave is van een bewustzijn. Een levensboom. In de verticale lijn moeten wij ons steeds weer herinneren aan het feit, dat er een basis is, waaruit wij zijn voortgekomen en die onder en boven ons is. Dat, wat reeds onder ons ligt, is voor ons bewustzijn tot duisternis geworden. Wij kennen het niet meer. Wij zien het slechts als een dreigende afgrond, waarin wij terug kunnen vallen. Daarom roepen wij dit duister niet aan. Wij richten ons smeken naar boven. Dit smeken drukken wij uit in het bekende gebaar, dat overgave betekent. Eerst worden de handpalmen naar voren gebracht, daarna worden zij naar boven gedraaid als om een geschenk te ontvangen.

De magiër, die dit gebaar gebruikt, weet wel degelijk, dat de uitdrukking hiervan en de kracht, die het brengt, ook op andere wijze verkrijgbaar is. Hij begrijpt zeer goed, dat zijn gebaar niets anders is dan een uitdrukking van zijn denken en gevoelen, niet van iets anders. Toch kan hij door deze uitdrukking en de daarmee gepaard gaande wijze van denken zich juist en vast

concentreren op een bepaald doel. Bovendien kan hij zich concentreren op een bepaalde kracht en zal vaak, juist door het beeld, het gebaar, dat hij zelf maakt als teken van overgave aan het grote, vooral in de handpalmen zich de kracht, waarom hij smeekt, gevoelen en ontwikkelen. Ook is het voor de magiër moeilijk afstand te doen van het menselijke denken; nog moeilijker is het vaak om uitdrukking te geven aan een geestelijk streven in een zin die boven het menselijke peil uitreikt.

Wijzelf kennen andere gebaren; misschien zouden zij beter andere gedachten genoemd kunnen worden. Misschien heeft een helderziende een enkele maal op een avond als deze een lichtende bol gezien, die het symbool is van volmaaktheid, waarin onze wereld zich het opvangen van krachten voorstelt. Misschien hebt u wel eens een ogenblik gedacht aan een aaneenrij-ing van geesten, hebt u wel eens de beschrijving gehoord van het koepeldak, dat zij schijnen te bouwen. Men kan echter ook zeggen, dat bewustzijn na bewustzijn op een andere afstand van dit gebeuren staat en toch zich daarmee volkomen vereenzelvigen kan.

Voor ons geldt n.l. de grote regel: Tijd en ruimte zijn functioneel voor beleving, maar niet werkelijk. Indien wij ons verheffen buiten onszelf, zo kunnen wij het persoonlijke beeld (in)gaan in ruimte en tijd en ons projecteren in elk punt van beiden, waarin ons wezen zich een voorstelling kan vormen. Daarom vormen wij ons een voorstelling, die het mogelijk maakt, vanuit ons geestelijk inzicht, hier mede te werken. Wij zenden onze geest niet uit als een onzichtbare bode, zoals de magiër wel doet. In onze concentratie wordt ons weten, ons wezen en onze belangstelling uitgedrukt.

De helderziende, die ons hier ziet, ziet dan ook de verschillende vormen van bewustzijn als boven elkaar gelegen, zodat visueel a.h.w. de staffeling van bewustzijn wordt herhaald. Is deze opbouw voldoende voltooid, dan komt het ogenblik, dat wij van een menselijk (lichaam) gebruik maken om de krachten daardoor uit te laten gaan, ongetwijfeld een inspannende bezigheid, maar het is een grootse bezigheid. In het menselijke lichaam zijn verschillende chakra's. Deze chakra's bloeien stuk na stuk open voor een kort ogenblik als bloeiende bloemen, die baden in het licht van de zon. De magiër ontwikkelt chakrum na chakrum. De esotericus tracht vooral de hoogste chakra open te maken, opdat daardoor het eeuwige Licht in het "Ik" door kan dringen.

Welaan: voor een kort ogenblik forceren wij een menselijk lichaam juist op deze punten, waarin menselijke kracht - zenuwkracht - en Goddelijke kracht samen kunnen komen, waarin het bewustzijn zijn bron en uitdrukking kan vinden. Daarin wordt de kracht verzameld, vandaar uit wordt de kracht geworpen. Een chakrum is gebonden aan het zenuwstelsel. Het zenuwstelsel wordt beheerst door bewust en onbewust denken. Met het bewuste denken kan de uitgedrukte opdracht - in de hersenen gelegen - uitdrukking en richting geven aan de ontvangen kracht. Zo zal de magiër in zijn gebaren vaak verschillende chakra met elkaar verbinden of verenigen. Een heel bekend gebaar - ongetwijfeld voor u deze avond zichtbaar, maar ook in de oudheid reeds veel voorkomend - is het gebaar van de twee opgaande cirkels. Men begint het gebaar van onderen naar buiten, brengt de handen boven samen, sluit ze en komt in de uitgangstelling terug. Met dit gebaar geeft men niet alleen de twee werelden van stof en geest weer, die elkaar beroeren. Dit is maar een oppervlakkige symboliek. De magiër echter, zich van de werkelijke inhoud van de dingen bewust, beseft, dat hij twee schijnbaar afzonderlijke krachten tot eenheid moet brengen.

Om dit te begrijpen, moet u naar uw eigen wereld zien. Is zij niet verdeeld in goed en kwaad? Verkeert zij niet voortdurend in strijd tussen aanvaarding en verwerping? Het is een wereld vol verwachtingen, maar ook vol wanhoop en teleurstellingen. Deze tweeheid, dit dualisme, wordt uitgedrukt in dit gebaar. De waarden worden erin samengevat. Wij nemen het kwade en het goede, brengen beiden samen binnen de wil Gods, Die de kern is, de stam van onze levensboom. Wij nemen leed en vreugde, voegen ook dezen samen, opdat de Goddelijke openbaring er in kenbaar zal worden. Wij trekken alle krachten aan en vlechten ze voor een kort ogenblik samen tot iets, wat niet het leed bant, of de vreugde beperkt, maar aan beiden een werkelijke inhoud, een werkelijk doel geeft.

De witte magie is niet ver van de esoterie verwijderd. Daarom durf ik te stellen, dat, wat de magiër uiterlijk betekent en beleeft, in de esotericus zijn weerklank moet vinden. Want het binden van alle werelden tot een werkelijkheid is immers voor beiden even belangrijk? Het binden van de tweeheid, de gespleten en dualistische wereld van stof en geest tot één eenheid, betekent een volle realisatie van alle krachten, die daarin kunnen schuilen. Dit geschiedt gedreven door het ene belang van het Goddelijke. In het gebaar wordt dit dan weer met een bewegen, dat een cirkel tekent, aangeduid. Verder zien wij een straling optreden, waarvan weg en doel wordt gesymboliseerd in een haast wegwerpend gebaar, doch ook wel wordt gesymboliseerd - al zal dat

deze avond wel niet het geval zijn - door het gebruik van zekere reukwerken. Met reukwerken en gebaren duidt men aan, dat de Kracht reinigt.

Wij spreken in dit opzicht vaak over het Goddelijk vuur. De magiër drukt dit zo uit: In elke mens leeft een slang van levend vuur. Dit is de zenuwkracht, die door de ruggegraat op kan laaien en uiteindelijk, de hersenen beroerende, daarin een soort explosie van weten en bewustzijn kan veroorzaken. Buiten ons bestaat evenzeer het Goddelijke, leeft dezelfde kracht. Met gebaar, door reukwerk, door lichten ook soms, geeft men aan, dat deze krachten elkaar ontmoeten, dat voor een kort ogenblik de essence van oneindigheid in een eindige omgeving of vorm wordt gebracht. Daarmede bereiken wij dan veel.

Degenen, die lachen over magie, zijn dwaas. Zij weten niet, dat zij zelf het slachtoffer zijn van duizenden symbolen, schetsend aangegeven door eventuele gebaren, die een betekenis hebben die reeds lang teloor is gegaan. De heer, die zijn hoed ligt (optilt) voor een voorbijganger, doet als de ridder, die eerbiedig zijn helm afneemt en zich daarmede vol vertrouwen blootstelt aan de wapenen van anderen, aanduidende, dat hij slechts vriendschappelijke en eerbiedige bedoelingen heeft. De denkende mens neemt duizend maal de hoed af, maar lacht om de magiër, die iets dergelijks doet op bewustere wijze. Datgene, wat wij doen, is echter niet alleen maar gegroeid uit menselijke usances. Het is niet alleen maar een produkt van menselijk denken. Het is geboren met de mens, gegroeid in het weten van de geest die leiding gaf aan de mens, die nog gebonden was aan de wetten van de instincten, zich aan hen openbarende als een lichtende zuil. Het is deel geweest van het denken en zoeken van de eerste wijzen in Atlantis en werd voortgedragen door heel de wereld. Een overlevering, bekend aan allen, die de geheimen van de inwijdingsleren doorgrondten. Het symbool op zich heeft geen zin. Het is niet dwaas. Dwaas is alleen hij, die waagt het te bespotten. Ik zeg u, dat deze gebaren, deze krachten, reukwerken, cirkels en figuren tekens van de oneindigheid zijn. Zij zijn een band die ons kan binden met andere en grotere werelden.

Dit nu zal op deze avond ook hier plaats vinden. De magische kracht werkt op dit ogenblik reeds door. Probeer een ogenblik te denken, te gevoelen. U zult bemerken, dat woorden - als een incantatie haast gesproken, terwijl zij nog de zin van de redelijkheid dragen - hun invloed op u doet gelden. Dit is geen suggestie. Neen. Tot zoiets verwaardigen wij ons niet. Dat is onwaardig. Maar luister een ogenblik naar de stilte... Luister naar de ongedurigheid... U kunt het vaststellen. De klank begint nu al zijn werking in meer magisch verband, steeds meer u samen makende tot één gemeenschap ... tot één wezen. Dit is hier de taak van het woord.

Wat zo dadelijk gesproken wordt, is misschien niet meer dan een litanie van namen. Of, waar deze keer een christelijke vorm geboden wordt, is het misschien ook een reeks van aanroepingen tot de Schepper gericht. Het is een klank, een trilling, die een eenheid gaat vormen van alles, wat er leeft in de mens en in de geest. Ja, misschien zelfs in God. Eén moeten deze dingen worden. Samen moeten zij groeien tot een beeld van grootheid, vrienden. Deze daad heeft betekenis. Dan is deze magie niet alleen maar een vreemd spel, dan zijn deze symbolen niet alleen maar zinloze gebaren. Dan is dit alles een gedragen worden door symbolen, die gevoelens en innerlijk weten uitdrukken tot een hoogte, waarop het "Ik" een ogenblik de krachten ondergaat en zichzelf erkent in het eeuwige.

Van daaruit volgt dan de dedicatie (opdracht), de wijding van het "Ik" en van de kracht. Zoals de zwart-magiër zijn demon zendt langs het spoor van zijn gedachten om te doden, zo kennen wij ook het gebaar, dat Lichtende krachten uitzendt om Licht te geven. Niet alleen de menselijke geest, niet alleen de mens is aanwezig en draagt dit voort. De geesten van de lucht zelf, zij, witte draken van Licht, die reinigen de hemelen en de aarde, zij horen de roepstem en gehoorzamen. Wezens, waarvan u nooit gehoord hebt, zijn samengekomen als onder een ban, gedragen door het symbool, dat ver reikt buiten de grenzen van het menselijke, zelfs buiten de grenzen van het beperkt geestelijk en roept de krachten van de eeuwigheid, bevestigende de krachten van de eeuwigheid in de mens.

Ik geloof niet, dat het goed is u veel te vertellen van deze symbolen. Dit alles werkt niet als een modern werktuig, waarin men een munt werpt om dienst of voorwerp van vastgestelde waarde te verkrijgen. Het is meer een persoonlijk ontwaken in een andere toestand en sfeer. Het is een beleven van krachten, die enkel beheersbaar zijn dan door de grote Kracht, die zich in ons alleen bevindt en openbaart. Zoals wij allen hier geloven, zoals wij dit intens geloven in onze groep, is zij het teken van de zeer werkelijke en oneindige liefde van de Schepper voor al het geschapene.

Ik bid u daarom nederig met deze onvolledige uiteenzetting genoeg te nemen. Misschien dat ik op een andere avond u nog eens kan spreken over het meer technische van de magie. Nu gaat het ons om het geestelijke. Voor dat geestelijke maak ik plaats.

Vrienden, reinigt nu rustig uw luchtwegen. Dadelijk verlangen wij van u, zo u dit geven kunt, stilte en eenheid in denken en streven met degene die voor ons de incantatie uit zal spreken. Eenheid en gebondenheid, bewustzijn en weten, samenkomende in ons wezen, geopenbaard door de eenvoudige symboliek.

Goedenavond.

INCANTATIE

Vrienden,

Wij willen thans tesamen een kort ogenblik onze gedachten doen gaan over het doel, waartoe wij deze avond hier zijn samen gekomen. Rond u ligt een wereld vol verdeeldheid, een wereld vol onbegrip en vol lijden. In uzelf heersen de tweestrijd en onwetendheid vaak. Dit alles belet ons de Volmaaktheid te erkennen van de Schepper en Zijn Schepping. Wij echter, bewust van de grote liefdekracht, die rond ons allen is, willen in dit ogenblik vergeten, dat wijzelf lijden, of misschien vreugde kennen. Wij willen ons wezen tesamen brengen in een groot en intens verlangen. Het verlangen, dat het Licht van de Schepping geopenbaard mag zijn in al het geschapene. Dat het wezen van de Schepper beseft wordt in al wat leeft; opdat er weze vrede, opdat er weze genezing; opdat er weze kracht.

Daarom vraag ik u met mij een ogenblik te bidden:

Onze Vader,

Gij, Die zijt in hemel en op aarde, zijnde ook een kracht in ons wezen. Wij erkennen U. Wij geven ons zelf aan U, opdat Uw wil in ons volbracht mag zijn. Wij smeken U, zegen dit, ons samen zijn, opdat moge volbracht het werk, dat wij hier ten Uwer eer en in Uw Naam trachten te voltooien...

In Uw Naam, Almachtige God, roep ik tot de wereld en zeg: Gij, geesten des kwaads, gij, gebonden van de Vorst der Duisternis, gaat heen... Want dit is de plaats van God...

Ik roep tot de krachten der aarde: Indien gij niet dienen wilt... gaat heen... Want dit is de plaats van het Licht...

Ik roep tot hen, die in de geest hier zijn: Zo gij niet erkent Gods Liefde en Kracht... gaat heen... Opdat Zijn Licht u niet werpe tot in de diepste afgrond...

In de Naam van God, onze Vader en Schepper, smee ik U, Die zijt Licht van Licht... Gij, Die ons voorging...

Aesir, gij, die de weg toonde ...

Boeddha... Gij, die ons de liefde bewust maakte...

Jezus, wees met ons. Wees met ons en geef ons de kracht, die de Uwe is...

God, geef ons Uw kracht van Licht...

Heer, verlaat ons niet en geef Uw kracht... Het is Uw kracht, die ik aanvaard...

In de naam van de wereld, die Gij hebt geschapen...

Licht van Licht, wees met ons volgens de wil van de Vader... gebonden voor een korte wijl, opdat bewustzijn wordt gebracht aan de wereld, opdat zij kennen vrede... geluk... bewustzijn en Licht...

Kracht van God, wees met ons... gebonden voor een wijle volgens de wil van de Vader... opdat er zij Licht... Kracht...

Licht en Kracht...!

In de Naam van de Vader, Die scheidt, van de Zoon, Die uit, en de Geest, Die beheerst het bewustzijn in alle tijden.

Amen.

Nogmaals smee ik U, God... geef ons kracht...

Geef ons Uw kracht, God, opdat wij mogen bevestigen, ook in de tekenen van de stof, Uw liefde en wezen, dat zij mogen zijn een kracht en maanteken, waarin wij Uw Wezen voor een wijle kunnen bereiken...

Voor hen, die hier zijn in de stof bevestig ik deze kracht... opdat zij mogen zijn zegen en Licht... opdat bevestigd zij, Heer, de eeuwigheid en de krachten des Lichts... de band van alle geest in Licht met stof, die Licht zoekt... en te allen tijde vervuld zijn van de zielen van hen, die Licht zoeken...

Amen.

God, wij danken U voor Uw Kracht...

Gij, Groten des Lichts... wij danken U voor Uw gaven...

Geef echter Kracht, opdat dit niet zij een korte wijle van beleven...

maar bevestig dit in hen allen... als Licht en eeuwigheid voor alle tijden...

Amen.

Daarmede, vrienden, is het werk van deze avond volbracht in uiterlijkheid. Maar laat ons niet vergeten, dat dit werk moet zijn het voortdurende leven en werken van onze ziel, dat ons streven moet zijn Licht te geven, waar duister is, kracht te geven aan de zwakken, te bevestigen de eeuwigheid in hen, die menen te sterven.

Ik geef het medium vrij en wens u allen veel zegen, kracht en boven alles het Licht, dat u toont, waar te gaan. Goedenavond.